

10. výročie posviacky základného kameňa kostola Sedembolestnej

Áno, je to už celých 10 rokov, čo sa stretávame uprostred našej obce. Najskôr jeden a pol roka ako robotníci – murári, maliari, tesári, obkladači, stolári ale i kuchárky na stavenisku kostola. No a teraz ako veriaci na bohoslužbách vo farskom kostole. Je to čas, za ktorý sa v živote človeka toho veľa zmení. Mnoho ľudí, čo sa významne podieľali na výstavbe Božieho chrámu nás už opustili a mnoho detí za tú dobu prišlo na svet.

Každý z nás, či už ako dieťa alebo ako mladý človek, dospelý, ako aj starší vnímal udalosti spojené so stavbou kostola ako niečo významné a dôležité nielen pre obec, spoločenstvo, ale i pre seba samého. Skúsme si preto zaspomínať na samotné začiatky, na to, čo alebo kto bol prvým impulzom pre výstavbu. Na obdobie od myšlienky až k posviacke základného kameňa. Keďže kaplnka Sv. Matúša bola za posledné roky aj napriek prístavbe v roku 1972. už naozaj primála, myšlienku na nový kostol mali určite v hlavách viacerí ľudia.

Z listu rodáka prof. Jána Magu nemenovanému profesorovi (Hanusovi?, Olosovi?): Milý Pán profesor, som ôsmy týždeň v nemocnici a hladím na panorámu Viedne z 19. poschodia. Tento odstup a nadhľad ma neoddeľuje od koreňov a potrieb života. Urobil som tento sľub: „Ak sa vrátim, schopný slúžiť, chcem prispieť k stavbe švošovského kostola“. Na začiatok ponúkam pol milióna korún... rátam, že o tri roky sa môže začať so stavbou. Mám tieto nároky:

1. kostol nech je zasvätený Sedembolestnej,
2. rád by som vybral architekta
3. ak je voľný pozemok, kiež by stál na mieste starej školy.

O všetkom som však pohotový diskutovať a prijať návrhy. Zatiaľ to píšem len pre Teba, aby si pouvažoval a ja aby som sa zaviazal, čo som sľúbil v hĺbke srdca Pánovi... Kedy prídem, zatiaľ neviem. Dovtedy všetkých pozdravuje a spomínam s úctou Ján Maga, Viedeň, pondelok 7. 10. 1991 o 10.30.

Môžeme teda povedať, že otcom myšlienky nového kostola bol Mons. Ján Maga. A bol nielen otcom, ale i realizátorom, spoluvorcom a investorom. Dňa 9. februára 1992 sa uskutočnil v našej obci verejný rozhovor občanov za prítomnosti členov obecného zastupiteľstva a jeho starostu vo veci započatia výstavby rímsko-katolíckeho kostola. Na tomto zasadnutí bolo s občanmi

Teraz je čas vykročiť

Na konci misií sme položili niekoľko otázok pátrovi Michalovi, ktorý celý týždeň viedol misie.

Páter Michal, aký máte dojem z misií v našej farnosti?

Misie majú svoj stály program, ktorý sa opakuje v každej farnosti, a predsa je vždy iný, pretože my sme iní, a aj farnosti sú iné, ľudia ináč reagujú. Iný priebeh majú misie v mestách, iný na dedinkách. Iný tam, kde je dedina miešaná (viac náboženstiev), iný tam, kde je dedina homogénna, tak ako Švošov. Charakter misií u vás určuje už aj samotné pekné prírodné prostredie, pekný nový kostol. Celý priebeh vnímame v akomsi pokoji, neprežívame tu také napätie. Je to spôsobené aj tým, že Švošov nie je veľká dedina, že v priestrannom kostole je dostatok miesta a ľudia pokojne sedia aj keď je dlhšia slávnosť. V tomto duchu sa niesli aj stretnutia s deťmi, či s mládežou. A tak ako všade misie postupne naberali gradáciu, budoval sa most medzi nami a domácimi ľuďmi a Bohom. Bolo to tak cítiť v kostole každý deň.

Keďže ste už pôsobili v mnohých krajinách, povedzte aká je viera Slovákov v porovnaní s inými národmi?

Myslím si, že Slovensko má veľký potenciál, čo sa týka viery a zvlášť katolíckej viery. Je to krajina vo veľkej miere katolícka a to je základ, na ktorom možno budovať. Nemôžeme sa tým však uspokojovať, lebo vo veľkej miere je naša viera tradičná a ľudia chodia do kostola (zvlášť na dedinách) lebo sú zvyknutí. Tak chodili rodičia a tak je to na dedine zvykom. Ale je to aj obrovská výhoda keď ľudia prídu, pretože ešte cítia povinnosť v nedeľu prísť do kostola. Potom už záleží len od nás kňazov ako ich dokážeme osloviť, ako miestne spoločenstvo dokáže pripraviť liturgiu a nakoľko ich evanjelium a ohlasovanie osloví. Vidíme, že aj na Slovensku sa z tejto tradičnej viery prebúdza k zrelej, osobnej viere mnoho ľudí, aj mladých ľudí. Teda úlohou pre Slovensko je doviesť ho od náboženstva všeobecného, že nejaký Boh existuje k osobnej viere: Áno, verím v Krista, On je môj priateľ, On je môj Pán a Spasiteľ. Tak sa Slovensko môže stať nádejou aj pre Európu. Mnoho ľudí sa zo Slovenska dostane do rôznych funkcií v rôznych krajinách Európy. Myslím si, že aj kňazi, rehoľníci budú mať kdesi v Európe svoju úlohu. Tým, že budeme našu vieru žiť môžeme Európe priniesť dušu po ktorej túži a ktorú potrebuje.

Čo pozitívne alebo negatívne ste za tento týždeň zažili?

Tak pozitívne je vždy to, keď vidíme ako Boh pôsobí, čo vlastne On robí, lebo my ideme za ním, my ho sledujeme. Je to jeho práca, je to jeho čas, sú to jeho ľudia. Vidíme ako sa ľuďom postupne rozjasňujú tváre, lebo za ten týždeň sa tváre ľudí naozaj menia, sú krajšie, pretože sa v nich uvoľňuje napätie. Tešíme sa, keď vidíme radosť detí ako nás kdekôľvek na ulici pozdravia, sú radi keď sa môžu stretnúť. Mladí nám tiež urobili radosť pri stretnutí v kultúrnom dome, pretože sme mali strach, či tam okrem malých detí príde aspoň 15 mladých. Nesmierne nás povzbudilo keď sme videli „kulturák“ ako tak naplnený a hlavne radosť mladých ľudí, ktorej je dnes veľmi málo. To, že sa mladí ľudia vedú radovať aj z Božích vecí, nám dáva istotu, že to čo sa zaseje aj vzrastie. Možno nie zajtra, možno nie pozajtra, ale raz to vyrastie a možno po rokoch stretneme niekoho zo Švošova čo povie, že misie mi pomohli.

Svätý Otec hovorí, že mladí sú nádejou Cirkvi a majú v nej privilegované miesto. Čo by ste poradili našim mladým, ktorí sa rozhodli vykročiť na cestu za Kristom?

Program je daný, ako hovorí sv. Otec, už 2000 rokov. Ten program je Ježiš ako vzor života, ako sila nášho života, ako dobrodružstvo po ktorom mladí túžia. Naozaj neexistuje žiadne iné dobrodružstvo. To sám zo svojho života viem, že len Kristus môže naplniť túžby mladých. Potrebujeme prelomiť akúsi bariéru strachu. Bojíme sa byť dobrí pred inými. Bojíme sa priznať, že sme veriaci. V tejto liberálnej spoločnosti musíme mať odvahu povedať: áno ja patríam do Cirkvi, ja som veriaci. Nemusíme to však vždy každému vešať na nos. Jednoducho ľudia to vybadajú, pretože máme v sebe pokoj. Tak ako na jar je čas siať, tak teraz je ten čas kedy treba vykročiť za Kristom a nečakať, že o desať rokov budeme dobrými kresťanmi. Treba vykročiť, hoci len v malom, len nejaký malý krok, napr.: keď stojím v kostole kdesi na schodoch, tak vojdem dnu. Keď som vy-

rušoval cez sv. omšu, tak budem sa snažiť viac ju vnímať. Keď som sa doteraz nemodlil, tak sa niečo pomodlím. Postupne zbadáme, že sa niečo deje.

Je potrebné vytvárať vo farnosti spoločenstvá?

Už samotná farnosť je spoločenstvo. Nežijeme kdesi v Kazachstane, kde nemajú sv. omše, nemajú kostol, kde ľudia naozaj nevedia na koho sa majú obrátiť. Myslím, že žiť ako farnosť je veľmi dôležité. Mladí potrebujú mať svoj priestor, kde môžu hovoriť o svojej viere svojim spôsobom a aj ju prejsť svojim spôsobom. Dnes existujú mnohé formy spoločenstiev, ako napr.: stretnutia nad Evanjeliom, či modlitbové stretnutia. Niektorí len musia prevziať nad tým zodpovednosť a v spolupráci s kňazom takéto spoločenstvo vytvoriť. Je lepšie, keď iniciatíva vyjde zdola, ako keď kňaz nariadi, aby sme niečo urobili. Ak ste počas misií zistili, že by bolo dobré nejaké spoločenstvo vytvoriť, vyskúšajte to. Jestvuje totiž zvláštna zásada duchovného života. A to, že viera rastie rozdávaním. Tým že sa s ňou delíme, tým rastieme. A keď ju nedávame, tak Boh nemá dôvod dávať nám nového Ducha, pretože sme stále naplnení tým starým.

Aký odkaz by ste nám na záver zanechali?

Tak, ako všetko kvitne okolo nás, aby aj vaša mladá farnosť ešte viac rozkvitla a prinášala ovocie, aby ste vytrvali v tom čo je Božie. Je pekné začať s nadšením, ale niekedy je ťažké vytrvať deň po dni a aj vtedy keď prídu ťažké dni. Keby všetko zostalo len pri rozkvitnutí, nemali by sme jablká ani hrušky. Všetko musí dozrieť až do ovocia. A to ovocie bude, keď budeme žiť s Bohom. Dovoľme mu ako miazge prúdiť v nás. Vtedy budeme nielen kvitnúť ale prinesieme aj ovocie Ducha a to je láska, vzájomné povzbudenie, jednota v obci, vzájomná pomoc. O to vlastne ide, aby farnosť bola takým živým stromom, ktorý bude vždy prinášať ovocie. Ovocie bude vidieť v tom, že keď prídu aj cudzí ľudia do vášho kostolíka budú vnímať, že je tu Kristus, že tu cítiť Božieho Ducha.

Soňa Hamzová, ml.

Čo vám dali misie? (anketa)

Bolo úžasné prežívať tento týždeň. Bola to radosť, taká radosť, akú som ešte v živote neprežila (Judita, 62 rokov)

Vďaka múdrosti, obkatenia. Vďaka sme vyprosili pre všetkých, aj pre tých čo nemali odvahu prísť k oltáru (Mila)

Pre prácu som sa nemohol zúčastniť na celých misiách, no i napriek tomu ma Duch Boží naplnil pokojom. (Vladimír)

Vďaka, hlavne tej duchovnej stravy. Človek si obnovil vzťah k živému Kristovi. (Ludmila)

Misie mi dali poznanie, že Ježiš je skutočne láskavý, že odpúšťa a vzal moje viny na seba. (Anna, 56 rokov)

Pomohli mi, aby som lepšie chápal našu vieru, chodenie do kostola a celý náš život. Viac nás priblížili k Ježišovi. Mne osobne dali naozaj veľa, hlavne pokoj. (Ján, 44)

Obrátenie, úplný zvrät, dotyk, teplo, boží zásah v celej rodine. Nesmiernu radosť, ktorá sa nedá ani opísať. Po 18 rokoch manželstva sa nám otvorili oči a Pán vyslyšal naše modlitby, prosby a vzdychy. (Dana)

Misie mi dali iný pohľad na vieru. Myslím, že teraz nám pevnejšiu vieru. (Anna, 30)

Dali mi celú krásu, radosť, ktorú si rozumom ani neviem vysvetliť. Táto radosť je ešte aj teraz v mojom srdci. Nedá sa opísať, treba ju prežiť. Počas svätého prijímania som zažila stretnutie s Duchom svätým. Vidím tiež obrátenie môjho syna. Je zasiat, teraz treba čakať na úrodu. (xy)

10. výročie posviacky základného kameňa kostola Sedembolestnej, pokračovanie z 1. strany

a vedením prípravného výboru pre jeho výstavbu, ktorého členmi boli Mons. Ján Maga, Ing. Andrej Kostilník, Michal Zubaj, Ing. Lacko z Lubochne, Štefan Pukaj, Ján Široň, odsúhlasené rozhodnutie, že s výstavbou sa začne v roku 1993 na pozemku bývalej školy, ktorý bol na to určený už dávnejšiu dobu. Patríciónat kostola bude zasvätený Sedembolestnej Panny Márie. V architektonickom návrhu sa rátalo s počtom 300-400 miest na sedenie a predpokladaný rozpočet bol 3-4 milióny Sk. Tiež tu bolo odsúhlasené, že každá rodina prispeje finančnou čiastkou 10 000 korún.

10. marca 1992 vydal biskupský úrad Spišskej kapituly so sídlom v Spišskom Podhradí rozhodnutie, pod číslom 617/92, že s výstavbou tohto kostola súhlasí. Na základe toho bolo prípravným výborom započaté vybavovanie potrebných

materiálov a dokladov pre technické a stavebné práce. Vďaka jednotlivým veriacim – občanom našej obce, ale aj zbierkam zo susedných obcí sa v priebehu roka zakúpili tehly, strešná krytina, podlahová dlažba, roxor drevo a začalo sa aj s vybavovaním patričných písomných podkladov pre vydanie územného rozhodnutia.

Podkladové potrebné materiály, rozhodnutia, povolenia, plány i stavebný materiál boli začiatkom roku 1993 už pripravené a tak členovia prípravného výboru pre výstavbu kostola čakali len na počasie, ktoré by umožnilo započat' s výstavbou. 13. marec 1993 bol dňom s veľkým D. Začalo s likvidáciou ľudovej školy. Koncom mesiaca táto budova bola zbúraná a urobili sa terénne úpravy tak, aby presne o mesiac, 13. apríla 1993 sa začali prvé výkopy základov. Tým vzrástla naozajstná nádej, že kostol bude stať. Keďže by vzhľad priestranstva narúšal rodinný domček, nachádzajúci sa v blízkosti novostavby, po dohode s jeho majiteľkou Annou Gerecovou, musel byť taktiež zbúraný.

23. mája 1993 sa v obci konala slávnostná udalosť. Spišský biskup ThDr. František Tondra posvätil základný kameň kostola. Posviacka sa konala pri sv. omši, ktorú celebrovali otec biskup s miestnym správcom farnosti Jozefom Sobčákom a iniciátorom Mons. Jánom Magom. Homília otca biskupa a príhovory celebrantov vzhľadom na sťaženú hospodársku situáciu, v ktorej sa stavba začala sa niesli v duchu žalmistu: „Nebojte sa a majte srdcia statočné, aj vy všetci, čo dúfate v Pána“. Takmer 2000 veriacich, ale aj účinkovanie cirkevného spevokolu a dychovej hudby z Ružomberka pod vedením profesora Štefana Olosa a miestneho mládežníckeho spevokolu túto slávnosť umocnilo.

Michal a Vladimíra Kulicbovi

Program bohoslužieb vo farnosti Švošov

dátum	dnes slávime	svätá omša	úmysel sv. omše	iný program
11. máj 2003	4. veľkonočná nedeľa	8.00	za veriacich	
12. máj 2003	pondelok	7.00	za pokoj v rodine	
13. máj 2003	utorok	6.55	+ Milan	
14. máj 2003	Sv. Matej, apoštol	7.00	za novomanželov	
15. máj 2003	štvrtok	7.00	+ Štefania	
16. máj 2003	Sv. Ján Nepomucký, kňaz	18.00 - pre mládež	ž. Mária	upratovanie - 18.45 - 2. skupina
17. máj 2003	sobota	18.00	+ Jozef a Anna	17.30 - sviatosť zmierenia
18. máj 2003	1. sv. prijímanie v našej farnosti	8.00	za veriacich	
19. máj 2003	pondelok	18.00	+ Anna a Ján	
20. máj 2003	utorok	6.55	+ Ladislav	
21. máj 2003	streda	18.00 - pre deti	+ Emília a Ján Hatala	
22. máj 2003	štvrtok	7.00	+ Peter	
23. máj 2003	piatok	18.00 - pre mládež	za pož. rodiny	upratovanie - 18.45 - 3. skupina
24. máj 2003	Panna Mária Pomocnica kresťanov	18.00		17.30 - sviatosť zmierenia
25. máj 2003	6. veľkonočná nedeľa	8.00	za veriacich	Dnes je MESAČNÁ zbierka.
26. máj 2003	pondelok	18.00	+ Mária	
27. máj 2003	utorok	6.55	+ Štefan	
28. máj 2003	streda	18.00 - pre deti	+ Viliam	
29. máj 2003	Nanebovstúpenie Pána	8.00	za veriacich	
30. máj 2003	piatok	18.00 - pre mládež	+ Helena Rošteková	upratovanie - 18.45 - 4. skupina
31. máj 2003	sobota	18.00		17.30 - sviatosť zmierenia
1. jún 2003	7. veľkonočná nedeľa	8.00	za veriacich	
2. jún 2003	pondelok	18.00	+ Ján a Anna Lipták	
3. jún 2003	utorok	6.55	ž. Július Bražina	6.30 - sviatosť zmierenia
4. jún 2003	streda	18.00 - pre deti	ž. Jozef Bražina	16.00 - sviatosť zmierenia - deti
5. jún 2003	štvrtok	7.00	+ Ondrej a Mária	6.30 - sviatosť zmierenia 7.30 - chorí
6. jún 2003	Prvý piatok v mesiaci	18.00 - pre mládež	+ Ladislav a Margita	16.00 - sviatosť zmierenia upratovanie - 18.45 - 5. skupina
7. jún 2003	sobota	18.00	+ Ondrej a Mária	17.30 - sviatosť zmierenia
8. jún 2003	Svätodušná nedeľa	8.00	za veriacich	Dnes je zbierka na faru.

Stalo sa...

• Pastoračná rada pri farskom úrade vo Švošove pripravila prednášku na témy: "Láska mladých, snúbenecká láska a manželská láska", ktorá sa konala 6. apríla 2003 v pastoračnom centre pod kostolom. Prednášajúci mi boli manželja Jozef a Katarína Martínkovci zo Žiliny.

V prvej časti prednášky sa venovali mladým ľuďom a v druhej manželským párom.

Manželov oboznámili s rozdielmi medzi mužom a ženou v ich telesnej i psychickej rovine, s komunikáciou medzi manželmi, vyjadrovaním si svojich pocitov, napĺňaním potrieb, dôležitosťou prejavovania si pozornosti a kresťanským pohľadom na sexualitu a rodičovstvo.

• Novými členmi farského spoločenstva prijatím sviatosti krstu od začiatku roka sa stali:

Adriana Zubajová, nar. 23. 11. 2002

Ester Sidorová, nar. 5. 2. 2003

Kristína Babalová, nar. 21. 3. 2003

Lýdia Rošteková, nar. 5. 4. 2003

Marek Holík, nar. 26. 3. 2003

Ema Kudzbelová, nar. 1. 5. 2003

Očakávame

• Pri príležitosti 10. výročia posviacky základného kameňa kostola Sedembolestnej Panny Márie vo Švošove navštívi našu farnosť nový pomocný biskup Spišskej diecézy Mons. ThDr. Stefan Sečka, PhD. Svätú omšu budeme spoločne sláviť o 18.00 v piatok alebo v soboru 23. alebo 24. mája 2003. Presný termín bude oznámený pri bohoslužbách.

Najkrajší deň? Dnešný.
Najľahšia vec? Mysliť sa.
Najväčšia prekážka? Strach.
Najväčší omyl? Opustiť sa.
Najhoršia prekážka? Nedostatok odvahy.
Prvoradá potreba? Komunikácia.
Čo robí šťastným? Služiť druhým.
Najväčší nedostatok? Zlá nálada.
Najnebezpečnejšia osoba? Klamár.
Najhorší pocit? Hnev.
Najpríjemnejší pocit? Vnútorný pokoj.
Najlepší liek? Optimizmus.
Najväčšie uspokojenie? Splnená úloha.
Najmocnejšia sila na svete? Viera.
Najpotrebnejší ľudia? Rodičia.
Najlepší učiteľia? Deti.
Najkrajšie rozptýlenie? Práca.
Zo všetkého najkrajšie? Láska.

Jana Široňová

HRDOŠ

- Časopis občanov Švošova, vydáva občianske združenie Hrdoš, Kostolná 86, 034 91 Švošov. Redaktori: Soňa Hamzová, Michal Kulich, Peter Oleksák. Uzavierka ďalšieho čísla je 1. júna 2003. Príspevky, podnety a pripomienky môžete odovzdať redaktorom, zaslať na adresu združenia, alebo vložiť do špeciálne označenej schránky v kostole. Texty neprešli jazykovou korektúrou.